

kommande gjort den Erfaring, at Mulbvarpene ere nogle af de Dyr, der allermeest efterstræbe Larver, og hvis vi skulle beholde noget af Lovforslaget, da troer jeg rigtignok, at vi allermeest maae værne om denne Slags Dyr.

**C. Petersen:** Det er mig fuldkommen bekendt, at det er paa Grund af Opfordringer fra de større Landeieendomsbesiddere, at dette Lovforslag er kommet frem; og det er jo meget muligt, at disse Folk kunne have større Kjendskab til de Sager, hvorom der her handles, end de, man i Almindelighed pleier at kalde de mindre Landeieendomsbesiddere. Jeg kan være enig med disse Herrer i, at det virkelig er en Plage, naar navnlig Oldenborrelarverne formere sig stærkt, da de anrette stor Ødelæggelse paa Markerne, men jeg troer rigtignok, at de indkomne Opfordringer ingenlunde have deres Grund alene deri. Jeg har nok seet en Beregning, som man har villet opstille for os om, at en Mulbvarp kunde fortære saa og saa mange Oldenborrelarver; at det var en forstræffelig Mængde, det er vist, men det er mig for Dieblisset ikke muligt at kunne opgive hvor mange. Jeg kunde nu nok ønske at vide nøiagtig Beseed om, hvorledes Dyr. ere komne til denne Kundskab; thi det er mig ikke muligt at komme paa det Nene dermed; men det kan jo nok være, at jeg senere kan komme til Kundskab derom. Jeg maa nu spørge: hvor bliver der i Danmark lagt an paa at ødelægge Mulbvarpe? hvor bliver der anstillet Sagt paa disse Kreaturer? Der er mig ikke det Allermindste bekendt derom. Forøvrigt er det meget interessant, at der dog er kommet saa meget ud af Loven, at Mulbvarpene maae ødelægges i Haverne; thi det er det eneste Sted, hvor disse Dyr, saavidt mig bekendt, virkelig ere til nogen særdeles Fordærv; i Marken kan jeg meget vel forsjone mig med dem. Dersom der ved denne Lov kunde udrettes Noget med Hensyn til Ødelæggelsen af disse for Sæden skadelige Insecter, navnlig Larverne, kunde jeg gjerne

gaae ind paa den; men jeg troer ikke, at den vil bewirke det, og naar jeg ikke kan troe det, kan jeg heller ikke have nogen særlig Øyst til at stemme for den. Smidlertid skal jeg ikke have Noget imod, at den overgaaer til anden Behandling; jeg skal ikke være med, strax at dræbe den.

**S. M. Petersen:** I Modsetning til hvad der nu blev ytret af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (C. Petersen) skal jeg udtale, at der ogsaa kan paavises Egne, hvor man betragter Mulbvarpene som en stor Velgjerning i en Have, men derimod som en stor Ødelæggelse i Marken. Jeg tænker her paa de Egne, hvor man har Humlehaver; det er ikke sjældent, at man fanger Mulbvarpene og placerer dem i Haverne, hvor de saa herligt skjørne Jorden uden at gjøre den mindste Skade, hvorimod de i Markerne ere i høi Grad frygtede. Jeg nævner kun dette som et Exempel, da jo den Slags Dyrkning ikke er almindelig hertilland, men jeg maa dog holde paa, at de overalt i Marken ere skadelige (C. Petersen: Min Mening var, at de ikke vare saa skadelige i Markerne som i Haverne). Ja, saa beder jeg om Forlæbelse, jeg forstod det ærede Medlem, som om han meente, at de ikke vare skadelige i Markerne, men kun i Haverne. Med Hensyn til Slutningen af § 1, hvor det hedder: „Dog skal det fremdeles være Enhver tilladt i sin Gaard, sit Huus eller sin Have, uden Brug af Skydevaaben, at fange eller dræbe Aldere, Bøfeler, Næve, Mulbvarpe og Epidemius“, skulde jeg ønske, at der ogsaa blev tilføjet Ordene: „i sin Mark“. Det er dog noget ganske Eget, at man, naar man kommer i sin Mark om Morgenen for at see, hvorledes Kornet staaer, vøxer og trives, og Dag for Dag finder hele store Strækninger ødelagte af disse underjordiske Urostiftere, begaaer en Forbrydelse ved at tage en Spade, hugge dette Dyr og slaae det ihjel.